

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci **žalobcu: Peter Nagy, [redacted],** trvale bytom [redacted], zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, proti **žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s.,** IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, o vydanie **bezdôvodného obohatenia a zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia** takto

r o z h o d o l:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 290,90 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 331,01 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 13,41% a žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.04.2017 domáhal voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 440,00 eur a zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 50,00 eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212937647 dňa 05.06.2009, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový úver vo výške 10.000,00 eur. Zmluvný vzťah uzatvoril žalobca ako spotrebiteľ a žalovaná ako veriteľ / dodávateľ. Zmluvné ustanovenia neboli individuálne dojednané. Žalobca nemohol ovplyvniť zmluvné ustanovenia, ktoré boli vopred pripravené a zmluvu ako celok musel podpísať. Všeobecné obchodné podmienky žalovanej na poskytnutie úverov nie sú podpísané žalobcom ako spotrebiteľom a ani žalovanou ako dodávateľom, pričom ak sa majú považovať ako súčasť zmluvy, tieto musia byť obojstranne podpísané. Rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: celkovú výšku a menu poskytnutého úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Predmetná zmluva obsahuje len ročnú úrokovú sadzbu. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Celková zaplatená suma je vo výške 10.440,00 eur, preplatok je suma vo výške 440,00 eur. Žalovaná ešte požaduje úhradu vo výške 7.291,53 eur prostredníctvom postupníka Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Žalobca žiadal súd, aby zmluvu podrobil súdnej kontrole. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal vydať žalobcovi zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009 bezdôvodné obohatenie vo výške 440,00 eur a zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50,00 eur.

3. Dňa 04.02.2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom žalobca vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50,00 eur späť a v ktorom žalobca bližšie popísal, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na nesprávne uvedenú RPMN v zmluve, nesprávne uvedené celkové náklady spojené s úverom, ako aj na oprávnenie jednostrannej zmeny poplatku za poistenie k úveru. Žalobca splácal poskytnutý úver od 10.07.2009 do 16.06.2015 a celkovo zaplatil sumu vo výške 10.432,74 eur. Keďže zrejme ide o bezúročný a bezpoplatkový úver, na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 621,91 eur; 10.432,74 eur (splatené) - 9.810,83 eur (čerpané) = 621,91 eur. Medzi stranami ide o vzťah z bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane žalovanej vzniklo najneskôr dňa 12.05.2015. Žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel v apríli 2017 a žalobu doručil súdu dňa 26.04.2017 (v dvojročnej premlčacej lehote). Žalobca preto žiadal, aby súd žalobu v časti zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50,00 eur zastavil a pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 621,91 eur.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila vo svojom podaní doručenom súdu dňa 28.05.2018, v ktorom uviedla, že nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu neuznáva a namieta existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 6C/517/2015-81 zo dňa 18.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2017. Rozsudok sa týka rovnakých účastníkov konania a rovnakého základu predmetu konania, ktorým je rovnaká Zmluva o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009, z ktorej žalobca odvodzuje existenciu uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako je tomu v predmetnom konaní 10C/25/2017. Uvedeným rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009. Žalobca sa mal domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia práve

v konaní sp. zn. 6C/517/2015, v ktorom by sa tak rozhodlo o všetkých uplatnených nárokoch žalobcu. Žalovaná namietla aj svoju pasívnu legitimáciu v konaní. Právnym základom na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je Zmluva o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009. Ide o uplatnenie si nároku žalobcu na peňažné plnenie vyplývajúce z tejto zmluvy voči žalovanej. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2017 došlo platne k postúpeniu pohľadávky žalovanej voči žalobcovi vyplývajúcej z úverovej zmluvy na postupníka. Tým žalovaná stratila spôsobilosť byť účastníkom tohto konania na strane žalovaného, nakoľko došlo k postúpeniu všetkých práv spojených s pohľadávkou žalovanej vyplývajúcej z úverovej zmluvy na postupníka. Ak zo strany žalobcu ide o uplatnenie nároku na finančné plnenie z úverovej zmluvy a predmetom konania nie je platnosť, resp. existencia úverovej zmluvy žalovaná nie je pasívne legitimovaná v tomto konaní. Žalovaná ďalej vzniesla aj námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom. Tvrdenie žalobcu o tom, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej vzniklo najneskôr 12.05.2015 a že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v apríli 2017 nie je nijako preukázané a odôvodnené a preto je účelové. Zo samotnej žaloby vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej malo dôjsť už v júli 2007 s prvou splátkou úveru, nakoľko podľa žalobcu ide o bezúročný úver a úver bez poplatkov, a teda k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej malo dochádzať s každou splátkou zaplattenou žalobcom žalovanej a to v sume prevyšujúcej splátku úveru, ktorej výška by bola v prípade bezúročnosti a absencie poplatkov nižšia ako výška splátky uvedená na úverovej zmluve. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaná zastáva názor, že podaná žaloba voči žalovanej nie je dôvodná, bola podaná účelovo a preto žiadal, aby žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Dňa 06.12.2008 súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým konanie v časti o zaplattenie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 50,00 eur zastavil, žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že súd dospel k záveru, že žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v časti týkajúcej sa výroku, ktorým súd žalobu zamietol a výroku o nároku na náhradu trov konania. O podanom odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 9Co/58/2019-125 zo dňa 21.11.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcej výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa na námietku žalovanej o nedostatku pasívnej legitímácie správne zamerail na skúmanie, či žalovanej svedčí pasívna vecná legitímácia v konaní. Vychádzal pritom zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 03. 2017 a postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. posudzoval iba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 524 ods. 1, 2 a § 526 ods. 1, 2. Napriek tomu, že k postúpeniu pohľadávky došlo z banky na nebankový subjekt, súd prvej inštancie predmetný právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom (spotrebiteľom) a žalovanou (bankou), a teda vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou úpravou, a to Zákonom o bankách, a tento zákon je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku s charakterom lex specialis, podľa tohto zákona súd prvej inštancie platnosť postúpenia pohľadávky zo žalovanej na nebankový subjekt neposudzoval. Z uvedeného dôvodu je jeho rozhodnutie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie predčasné. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť pasívne legitimovaného účastníka v konaní v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj špeciálneho zákona, ktorým je Zákon o bankách pod č.

483/2001 Z. z. o bankách, a od výsledku tohto posúdenia bude vo veci ďalej konať a opätovne rozhodne o uplatnenom nároku žalobcu.

6. Po vrátení veci odvolacím súdom súd vyzval žalovanú, aby preukázala splnenie podmienok na postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná v podaní zo dňa 31.12.2019 uviedla, že podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 021293766 47 zo dňa 05.06.2009 bola prvá splátka úveru splatná dňa 10.07.2009, počet splátok úveru bol 119 a posledná splátka úveru mala byť splatná dňa 10.05.2019. Žalobca však svoju poslednú splátku úveru uhradil dňa 16.06.2015, čo je preukázané výpisom z úverového účtu za obdobie od 17.09.2011 do 31.12.2016. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca sa do omeškania so splácaním úveru dostal najneskôr dňa 11.07.2015, teda deň po splatnosti splátky nasledujúcej po predchádzajúcej uhradenej splátke úveru. Pred postúpením pohľadávky z predmetného úveru vyzvala žalovaná žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z úveru trikrát, a to výzvou zo dňa 12.11.2015, výzvou zo dňa 26.10.2016 a vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016. Výzvy zo dňa 12.11.2015 a 26.10.2016 boli zaslané obyčajnou poštovou zásielkou, ktoré neboli žalobcovi (*pozn. súdu: správne malo byť žalovanej*) zaslané späť a preto ich žalovaná považuje za doručené žalobcovi. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalobcovi zaslané dňa 29.11.2016 doporučenou poštovou zásielkou. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetného úveru zo žalovanej na postupníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná zastáva názor, že v predmetnom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s Občianskym zákonníkom ako aj v súlade so zákonom o bankách.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 04.02.2020 poukázal na skutočnosť, že v zmluve o úvere sú nesprávne uvedené celkové náklady úveru a RPMN, ktorá je v dôsledku nepravdivých údajov uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je poskytnutý spotrebiteľský úver nielenže bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie celkových nákladov a RPMN v úverovej zmluve, ale článok zmluvy o základných parametroch úveru je absolútne neplatný, keďže došlo k podstatnému oklamaniu žalobcu ako dlžníka. Žalovaná poskytla žalobcovi finančné prostriedky len vo výške 9.810,83 eur, nakoľko spracovateľský poplatok 189,17 eur bol hrazený z prostriedkov poskytnutého úveru, pričom žalovaná poskytnutý úver úročila aj v časti poplatku za poskytnutie úveru. Spracovateľský poplatok vo výške 189,17 eur bol jednorazový a bol splatný ku dňu podpisu úverovej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi ani nebolo poskytnuté plnenie v plnej výške 10.000,00 eur, ale len v poníženej sume o spracovateľský poplatok, t.j. len v sume 9.810,83 eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, mala byť zaplatená suma 10.621,91 eur započítaná na požičanú istinu 9.810,83 eur. Žalobca bol viazaný dohodnutými splátkami (konečná splatnosť úveru bola 10. 05. 2019) s tým, že bol v rámci každej mesačnej splátky povinný zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 83,00 eur (9.810,83 delených 118 splátkami), posledná splátka (119) vo výške 16,83 eur. Tým, že žalobca platil splátky v pôvodne dohodnutej výške a okrem toho platil aj poplatky za správu úveru, ku dňu údajného predčasného zosplatenia úveru 23.11.2016 nevykazoval trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto žalovanej nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ku dňu 23.11.2016, kedy mala žalovaná údajne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nebol žalobca v omeškaní so splácaním úveru a mal uhradenú už sumu 10.621,91 eur z 9.810,83 eur. Keďže žalobca ku

dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti už zaplatil sumu 10.621,91 eur, zaplatil tak o 811,08 eur viac ako v skutočnosti mal. Ak teda žalovaná vyhlásila predčasnú splatnosť úveru, takýto úkon nemôže byť právne účinný. Úver sa nestal predčasne splatným, zmluvný vzťah nebol predčasne ukončený a tento aj naďalej trval podľa úverovej zmluvy až do termínu konečnej splatnosti, t.j. do dňa 10.05.2019. Platí, že žalobcovi ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 119 mesiacov, kde posledná splátka pripadala na mesiac máj 2019. Do predčasného zosplatnenia úveru 23.11.2016 mal žalobca uhradiť 89 mesačných splátok po 83,00 eur, t.j. sumu 7.387,00 eur, pričom ku dňu 23.11.2016 uhradil sumu 10.621,91 eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru neexistovala žiadna pohľadávka, pohľadávka bola splatená v plnej výške a nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pohľadávka nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny. Z predloženého listu žalovanej zo dňa 23.11.2016 je zrejmé, že žalovaná ako banka využila svoje právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a pre nesplnenie splátky žiadala o zaplatenie celej pohľadávky. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 10. 05. 2019, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalovaná v konaní predložila výzvu zo dňa 12.11.2015, v tejto výzve žalovaná žalobcu vyzýva na úhradu dlžnej sumy 581,80 eur s príslušenstvom v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. Obsahom výzvy nie je upozornenie dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Žalovaná v konaní predložila aj ďalšiu výzvu zo dňa 26.10.2016, v tejto výzve žalovaná žalobcu vyzýva na úhradu dlžnej sumy 2.243,82 eur s príslušenstvom v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. V ďalšom texte upozorňuje žalobcu ako dlžníka, že v prípade nedodržania stanovenej lehoty na úhradu dlžnej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka a žalobca stratí možnosť ju zaplatiť v splátkach. Aj keď žalovaná doložila súdu výzvu, ktorou oznámila žalobcovi ako dlžníkovi predčasnú splatnosť úveru (23.11.2016), nepredložila súdu žiaden dôkaz o tom, že predtým žalobcu vyzvala na zaplatenie v tom čase dlžných splátok a upozornila ho na možnosť zosplatnenia úveru v prípade ich neuhradenia. Tým, že žalovaná banka túto výzvu žalobcovi nezaslala (nepredložila žiaden dôkaz o doručovaní predložených výziev na adresu žalobcu), neposkytla mu dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej banke“ na zotrvanie s ňou vo vzťahu. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), žalovaná nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 24.03.2017 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

8. Podaním doručeným súdu dňa 28.02.2020 žalovaná na výzvu súdu predložila vyjadrenie k výpočtu RPMN a celkových nákladov spojených s úverom, pričom uviedla, že zastáva názor, že v Zmluve o splátkovom úvere sú údaje o RPMN a celkových nákladov spojených s úverom uvedené správne a boli vypočítané v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. platným v čase uzatvorenia tejto zmluvy.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: Zmluva o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výpis z úveru č. 212937647 za účtovné obdobie 17.09.2011 - 31.12.2016, výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 05.04.2017, emailová komunikáciu žalobcu so spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. (predtým Intrum Justitia Slovakia s.r.o.), Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0258/2017/CE zo dňa 24.03.2017 s prílohou č. 1, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2017 s podacím lístkom, výzva zo dňa 12.11.2015, výzva zo dňa 26.10.2016, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016 s podaním hárkom, výpočet celkových nákladov spojených s úverom. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovanou ako veriteľom dňa 05.06.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212937647, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi bezúčelový spotrebný úver vo výške 10.000,00 eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 119 mesačných splátkach po 139,27 eur. V zmluve bol dohodnutý spracovateľský poplatok vo 139,27 eur.

11. Z výzvy zo dňa 12.11.2015 vyplýva, že ňou žalovaná oznámila žalobcovi, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky žalovanej ku dňu 31.10.2015 vo výške 589,80 eur s príslušenstvom. Zároveň touto výzvou žalovaná vyzvala žalobcu na úhradu pohľadávky najneskôr do pätnástich dní od doručenia výzvy.

12. Z výzvy zo dňa 26.10.2016 vyplýva, že ňou žalovaná oznámila žalobcovi, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky žalovanej ku dňu 25.10.2016 vo výške 2.243,83 eur s príslušenstvom. Zároveň touto výzvou žalovaná vyzvala žalobcu na úhradu pohľadávky najneskôr do pätnástich dní od doručenia výzvy s tým, že žalobcu upozornila, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, žalovaná bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka a žalobca stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach.

13. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016 vyplýva, že žalovaná oznámila žalobcovi, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8. 1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 01.01.2015 a zároveň mu oznámila, že žalovaná vyhlásila ku dňu 22.11.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Z podacieho hárku, ktorý sa nachádza na č.l. 164 spisu vyplýva, že žalovaná doručovala oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcovi na adresu jeho pobytu dňa 29.11.2016.

14. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.03.2017 vrátane jej prílohy č. 1 súd zistil, že pohľadávka žalovanej s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009 voči žalobcovi, bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (predtým Intrum Justitia Slovakia s.r.o.). Postúpenie pohľadávky bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 31.03.2017, ktorý bol podľa podacieho hárku podaný na poštovú prepravu dňa 04.04.2017.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho

prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z

právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa ustanovenia § 524 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa ustanovenia § 526 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

30. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného

predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom bol nárok žalobcu voči žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 621,91 eur tak, ako to žalobca žiadal vo svojom podaní zo dňa 02.02.2018. Napriek tomu, že týmto podaním žalobca zmenil žalobou pôvodne uplatnený nárok, súd o zmene žaloby v zmysle § 141 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nerozhodol, keďže zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanej.

33. V prvom rade sa súd zaoberal skúmaním vecnej legitímácie, a to predovšetkým pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalovaná namietala, že v spore nie je daná jej pasívna vecná legitímácia. Súd preto skúmal či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, a to tak podľa Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona o bankách, keďže v danom prípade ide o bankovú pohľadávku. Žalovaná na preukázanie splnenia podmienok postúpenia pohľadávky predložila súdu výzvu zo dňa 12.11.2015, ktorou žalobcovi oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy, ako aj výzvu zo dňa 26.10.2016, ktorou žalovaná žalobcovi oznámila aktuálnu výšku dlžnej sumy, vyzvala ho na jej úhradu a upozornila ho, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, bude žalovaná oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Žalovaná ďalej na preukázanie splnenia podmienok postúpenia pohľadávky predložila aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016, ktorým žalobcovi oznámila, že ku dňu 22.11.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. K oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaná predložila aj podací hárok preukazujúci doručovanie predmetného oznámenia žalobcovi. Dôkazy o doručovaní výzvy zo dňa 12.11.2006 a 26.10.2016 žalobcovi žalovaná súdu nepredložila, keďže podľa jej vyjadrenia boli žalobcovi zaslané obyčajnou poštovou zásielkou, ktorá nebola žalovanej zaslaná späť. Z uvedeného dôvodu žalovaná považovala predmetné výzvy za doručené žalobcovi. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 04.02.2020 (v predposlednom odseku) výslovne poprel, že by žalovaná tieto výzvy žalobcovi zaslala a opakovane poukazoval na skutočnosť, že žalovaná nepredložila súdu žiaden dôkaz o doručovaní predmetných výziev na adresu žalobcu. Keďže žalovanej sa v priebehu konania nepodarilo preukázať, že doručovala žalobcovi výzvu, aby pohľadávku splnil a žalobca výslovne poprel toto skutkové tvrdenie žalovanej, nemal súd za preukázané splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to konkrétne písomnú výzvu banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil. Keďže žalovaná nepreukázala splnenie podmienok na postúpenie bankovej pohľadávky, považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú dňa 24.03.2017 medzi žalovanou ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. (predtým Intrum Justitia Slovakia s.r.o.) ako postupníkom v časti týkajúcej sa pohľadávky zo zmluvy o úvere č.

0212937647 uzavretej dňa 05.06.2009 medzi žalovanou ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom za neplatnú. Z uvedeného dôvodu žalovanej preto svedčí pasívna vecná legitimácia v spore.

34. Následne súd skúmal, či zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou má všetky náležitosti vyžadované v zmysle § 4 ods. 2 zákona číslo 258/2001 Z.z., respektíve či pre absenciu niektorej zo zákonom požadovaných náležitostí sa poskytnutý úver považuje v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca namietal, že v zmluve je nesprávne uvedená výška úveru 10.000,00 eur, keďže v skutočnosti bol žalobcovi poskytnutý úver ponížený o sumu spracovateľského poplatku vo výške 189,17 eur, teda len suma 9.810,83 eur. Zároveň žalobca namietal, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN a celkové náklady spojené s úverom. Žalovaná na výzvu súdu predložila vyjadrenie zo dňa 25.02.2020, z ktorého je zrejmé, ako bola vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov. Z uvedeného vyjadrenia je ďalej zrejmé, že žalovaná pri určovaní výšky ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzala z toho, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 10.000,00 eur. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere a žalovanou predloženého spôsobu výpočtu RPMN vyhodnotil, že v zmluve uvedená výška RPMN nie je správna. Výška RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá skutočným nákladom na poskytnutý úver v dôsledku nesprávneho zohľadnenia sumy 189,17 eur, ktorú si žalobca ihneď ponechal pri vyplatení úveru. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 10.000,00 eur, ale v skutočnosti žalovanému poskytol úver len vo výške 9.810,83 eur, keďže si ihneď ponechal spracovateľský poplatok vo výške 189,17 eur. Do výpočtu RPMN bol teda nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do nej bola zahrnutá aj suma, ktorú si žalobca od žalovaného ihneď zúčtoval, čo spôsobuje podhodnotenie skutočnej RPMN. Výpočet RPMN mal preto po správnom zohľadňovaní skutočnosť, že žalovanému bola poskytnutá ako istina úveru len suma 9.810,83 eur a suma 189,17 eur predstavovala náklady. Hodnota RPMN vychádzajúca zo žalovanou nesprávne určenej výšky úveru 10.000,00 eur bola potom nesprávne určená v nižšej výške a bola podhodnotená v neprospech spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie výšky RPMN má rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec a v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd preto uzatvára, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0212937647 zo dňa 05.06.2009 je vzhľadom na nesprávne uvedenú RPMN nevyhnutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

35. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov je žalobca ako dlžník povinný vrátiť žalovanej ako veriteľovi len skutočne poskytnuté finančné prostriedky. Keďže žalobca vo svojich podaniach uvádza rôzne údaje o celkovej ním zaplatenej sume na úver (v žalobe uvádza celkovú zaplatenú sumu vo výške 10.440,00 eur, v podaní zo dňa 02.02.2008 sumu 10.432,74 eur a v podaní zo dňa 04.02.2020 sumu 10.621,91 eur), súd pri určovaní sumy, ktorú žalobca celkovo na úver zaplatil vychádzal z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to z výpisu z úverového účtu za účtovné obdobie od 17.09.2011 do 31.12.2016 a zo zostavy prehľadu transakcií úveru od 01.01.2009 do 17.09.2011. Z týchto dôkazov vyplýva, že žalobca celkovo na úver uhradil sumu 10.352,75 eur. Keďže žalobcovi bol v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 9.810,83 eur (10.000,00 eur - spracovateľský poplatok 189,17 eur), pričom celkove už uhradil sumu 10.352,75 eur, plnenie nad rámec sumy 9.810,83 eur vo výške 541,92 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobcu.

36. Keďže žalovaná vznesla námietku premlčania súd ďalej skúmal či nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

37. Premlčanie možno definovať ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

38. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil; pričom najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Zákon teda pri bezdôvodnom obohatení rozlišuje dve premlčacie doby, a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú resp. desaťročnú.

39. Súd je toho názoru, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, sa žalobca vo vzťahu k sumám postupne plateným po tom, čo už vrátil žalovanej ňou skutočne poskytnuté peniaze, dozvedel v okamihu, kedy s vedomím skutkových okolností, z ktorých možno objektívne vzaté vyvodíť záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, žalovanej ďalej plnil. Táto úvaha reflektuje v právnej praxi jednotne uplatňované výkladové pravidlo, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vtedy, keď získa znalosť takých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodíť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, pričom nadobudnutie informácií tiež o právnej stránke veci (napríklad o tom, ako možno nárok právne kvalifikovať alebo o možnosti domáhať sa jeho splnenia), už nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby relevantná. V súdnej praxi tento názor pri posudzovaní nárokov na vrátenie neprávom zaplatených úrokov alebo poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv viedol k záveru, že nakoľko sa znalosť zákona predpokladá, spotrebiteľ disponuje už pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy skutkovými informáciami, čo v zmluve podľa zákona chýba alebo odporuje zneniu zákona, a preto pokiaľ plnil na základe zmluvy neplatnej alebo platil viac ako prijal z bezúročnej a bezpoplatkovej úverovej zmluvy, od počiatku plnil s vedomím skutočností, objektívne umožňujúcich poznať, že sa tým veriteľ na jeho úkor obohacuje. V prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových tak začiatok

plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splýva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil.

40. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.01.2018, v ktorom najvyšší súd formuloval závery v obdobnej právnej situácii, o akú ide aj v prejednávanej veci, teda v prípade spotrebiteľa domáhajúceho sa vrátenia súm zaplatených na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že „pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. 12.2 Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 67/2011, v ktorej uviedol, že „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“. K obdobným právnym záverom dospel najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 121/2009, v ktorom uviedol, že pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).“ Súd upriamuje pozornosť tiež na to, že k záverom vyplývajúcim už zo skorších rozhodnutí (3Cdo/169/2017, 1Cdo/67/2011 a 5Cdo/121/2009) sa Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne prihlásil aj v uznesení sp. zn. 8Cdo/163/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorým odmietol dovolanie proti rozsudku krajského súdu z dôvodu, že otázka začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu riešená jednotne.

41. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že žalobca bol viazaný dohodnutými splátkami pri konečnej splatnosti úveru dňa 10.05.2019 tak, že bol v rámci každej mesačnej splátky povinný zaplatiť len pomernú časť istiny, t.j. sumu 83,00 eur (9.810,83 eur / 118 splátok) a poslednú splátku (119.) vo výške 16,83 eur. Naopak, súd je toho názoru, že žalobca bol viazaný zmluvou o úvere v časti dohodnutej výšky splátok (139,27 eur), preto bol povinný platiť mesačné splátky v tejto výške až do uhradenia sumy bezúročného a bezpoplatkového úveru, t.j. do sumy 9.810,83 eur a až po zaplatení celej tejto sumy dochádzalo každým ďalším plnením žalobcu k bezdôvodnému obohateniu žalovanej.

42. Vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to z výpisu z úverového účtu za účtovné obdobie od 17.09.2011 do 31.12.2016 a zo zostavy prehľadu

transakcií úveru od 01.01.2009 do 17.09.2011 je zrejmé, že žalobca celú požičanú istinu (9.810,83 eur) vrátil zaplatením splátky vo výške 10.03.2015 dňa 10.03.2015. Touto splátkou už plnil aj nad rámec poskytnutej istiny, teda od tohto dňa dochádzalo postupne k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobcu. V danom prípade subjektívna premlčacia doba začala plynúť v prípade každej zo splátok zaplatených v období mesiacov marec 2015 až jún 2015 nad rámec poskytnutých peňazí (9.810,83 eur), vždy odo dňa nasledujúceho po ich zaplatení žalovanej. V prípade plnenia v mesiaci marec 2015 (10.03.2015) zakladajúceho bezdôvodné obohatenie subjektívna dvojročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 11.03.2015 a márne uplynula dňa 11.03.2017, keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 26.04.2017. Rovnako došlo k premlčaniu aj ďalšieho plnenia zakladajúceho bezdôvodné obohatenie zaplateného dňa 10.04.2015 v sume 145,45 eur. Naproti tomu v prípade splátky zaplatenej v mesiaci máj 2015 (12.05.2015) vo výške 150,00 eur začala plynúť subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 13.05.2015 a uplynula by dňa 13.05.2017, nárok však bol na súde uplatnený žalobou už predtým dňa 26.04.2017. Rovnako tak v prípade splátky zaplatenej dňa 16.06.2015 vo výške 140,90 eur začala plynúť subjektívna premlčacia doba dňa 17.06.2015 a uplynula by 17.06.2015, nárok však bol na súde uplatnený už predtým dňa 26.04.2017. Súd preto konštatuje, že pri platbách uskutočnených dňa 12.05.2015 a 16.06.2015 subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplynula. Z toho v konečnom dôsledku vyplýva, že nepremlčanou je zo žalobcom uplatnenej pohľadávky len jej časť zodpovedajúca dvom úhradám, a to úhrade zo dňa 12.05.2015 v sume 150,00 eur a úhrade zo dňa 16.06.2015 v sume 140,90 eur, spolu teda v sume 290,90 eur. V ostatnej časti (331,01 eur) je nárok uplatnený žalobcom premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu súd poznamenáva, že vzájomný vzťah oboch dôb je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho plynutia, začiatku aj konca. Preto ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Z uvedeného vyplýva, že pre záver o premlčaní uplatneného práva postačí zistenie uplynutia i len jednej z dvojkombinácie premlčacích dôb, preto sa súd ďalej plynutím objektívnej premlčacej doby nezaoberal.

43. Súd teda zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žalovanú zaviazal na zaplatenie nepremlčanej časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 290,90 eur a vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 331,01 eur (uplatnených 621,91 eur - priznaných 290,90 eur) titulom vydania bezdôvodného obohatenia, súd žalobu zamietol.

44. Lehotu na plnenie súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP určil na tri dni od právoplatnosti rozsudku.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, a to osobitne o trovách prvoinštančného konania a osobitne o trovách odvolacieho konania. V zastavenej časti konania (rozsudkom zo dňa 06.12.2018) mal súd za to, že žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, keďže vzal svoju žalobu čiastočne späť bez uvedenia dôvodu, teda bez toho, aby preukázal, že ho k tomu viedlo správanie žalovanej po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanej. V časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (290,90 eur) mal úspech v spore žalobca, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania jemu. Vo zvyšnej časti (331,01 eur) súd žalobu zamietol, preto v tejto časti vzniklo právo na náhradu

trov konania žalovanej. Možno teda vyhodnotiť, že žalobca mal úspech v spore v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (290,90 eur), pričom jeho hrubý úspech predstavuje 43,29 %. Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti konania (50,00 eur) a v časti zamietnutej žaloby (331,01 eur), čo spolu predstavuje 56,70 %. Po započítaní vzájomných nárokov súd ustálil, že žalovanej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 13,41 % (56,70 % - 43,29 %). Keďže žalobca mal plný úspech v odvolacom konaní, súd mu voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštalcie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštalcie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.

V Komárne dňa 25. júna 2020

Mgr. Monika Czafiková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Mária Pirošková